

A sziget titka

Zöldsziget Körzeti Általános Iskola

2022/2023

4. szám / 2023

ÜNNEPSÉG – MÁRCIUS 15.

Március 14-én délután tartottuk az 1848-as szabadságharcról való megemlékezést. Március 15. jelképpé vált, nemzetünk szabadság utáni vágyát fejezi ki. A kokárda viselésének hagyománya a francia forradalom nyomán keletkezett, a magyar szabadságharcosok viseltek először nemzeti színű szalagot.

Beszédet mondott Sente Gyula intézményvezető; műsort adott Farkas Arnold Levente, Füzesséryné Bogár Szilvia és Urbán Márton tanítványai: Demeter Balázs, Farkas Anna Etelka, Füzesséry Csaba, Gável Csongor, Gável Jakab, Gurdon Boglárka Hella, László Tibor, Tímár Koppány Bendegúz és Rák Zalán.

(A fotókat Melnekné Farkas Gyöngyi és Rác Hajnalka készítette.)

INTERJÚ SZENTE GYULÁVAL a március 15-ei ünnepségről

Mi a véleménye az előadásról?

– Rövid, hatásos, értő dramaturgiai hangsúlyokkal. Kis létszámú társulat adja elő, ahogy a falusi megemlékezéseknél hagyomány. Csekély eszközzel is sikerült átadni március 15. üzenetét.

Milyenek látta a rendezői munkát?

– Farkas Arnold Levente, Urbán Márton és Füzesséryné Bogár Szilvia nagyon komoly és elismert szak-

mai múlttal rendelkeznek, mint például: irodalom és néptánc, amelynek mesterfogásait alkalmazták is.

Milyenek vélte az előadókat?

– Érdekes volt látni, hogy csekély mozgással hogyan tudják megvalósítani a rájuk osztott szerepeket. Az előadásban interaktív rész is volt, amihez kellett az előadók szuggesztív ereje. Elismerés illeti az előadókat.

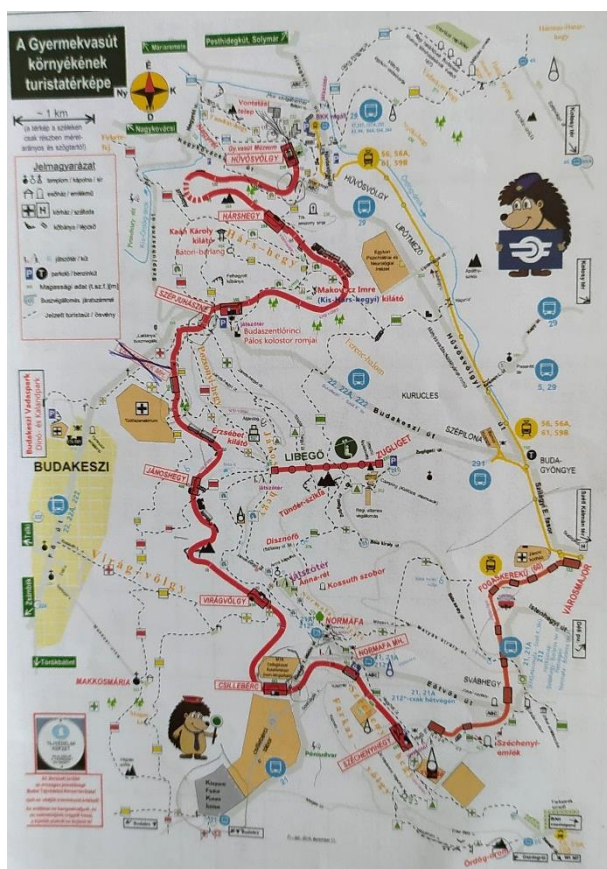
Tímár Koppány Bendegúz

GYERMEKVASÚT

A gyermekvasutat önkéntesek építették, melyet 1948. április 11-én kezdtek el és 1950. augusztus 19-én fejezték be.

7 állomás és megállóhely van: Széchenyi-hegy, Normafa, Csillebérc, Virágvölgy, Jánoshegy, Szépjuhászné, Hárshegy, Hűvösvölgy – ezt a hét állomást és megállóhelyet három építési szakaszra tagolták.

A Hűvösvölgy Gyermevasút 2015-ben bekerült a Guinness rekordok közé.

Híres látnivalók

Széchenyi-hegy (Svábhegy): Jókai szobor, Ördög-órom szikla, tv-adótorony (a gyermevasút kezdőpontja)

Normafa: Anna-rét, Eötvös park

Csillebérc: KFKI, póniudvar, Makkosmária

Virágvölgy: Annarét, Kossuth szobor, disznófő

Jánoshegy: Zugligeti Libegő, Erzsébet-kilátó (a legszebb állomás)

Szépjuhászné: Pálos kolostor romjai

Hárshegy: bátori barlang, Tótasszony sírja, Kaán Károly-kilátó, Makovecz Imre-kilátó.

Hűvösvölgy: Gyermevasút Múzeum, Nagyret.

A Gyermevasútra 10 éves kortól, 4-5-ös tanulmányi átlaggal lehet jelentkezni.

Először egy 4 hónapos tanfolyamon kell részt venni, majd ennek végén egy vizsgát kell letenni. Ha a vizsgán megfelelt a teljesítés, akkor szolgálatba lehet állni. Az első 5 szolgálaton még csak tanuló szolgálatban lehet részt venni, majd a további szolgálaton önállóan dolgozhat. Minden nyáron Hűvösvölgy a 15 csoportból hárman együtt toboroznak 12 napig. Ezen kívül minden csoportban van téli, tavaszi, őszi túra, amin csak a csoport tagjai vehetnek részt.

Gyányi Róbert és Orosz André Máté
gyermevasutasok

KÖNYVAJÁNLÓ

WÉBER ANIKÓ: AZ OSZTÁLY VESZTESE

Nemrégiben olvastam el (persze csak magamnak) az Osztály vesztese címet viselő, rendhagyó témát boncolgató regényt. Sokkal jobban szíven szúrt és velem maradt, mint vártam volna. Wéber Anikó saját, nagyon is valóságos élményei alapján írta meg debütáló könyvét. Szívem szerint minden szülőnek, iskolásnak és pedagógusnak a kezébe nyomnék egy példányt, majd leültetném őket, hogy beszéljenek róla. Együtt, külön, sokat.

Első reakció a düh volt. (Miért hagyjuk, hogy ilyesmi megtörténjen???) Ugyanakkor jól megfér mellette az öröm, hogy végre született kifejezetten GYEREKEK számára egy olyan könyv, ami az iskolai bántalmazással, kiközösítéssel stb. foglalkozik. Azt említettem, hogy GYEREKEKnek íródott, gyereknyelven, nagyon hatásos képi és nyelvi világgal? Ugye nem? Pedig ők a célközönség, akikhez őszintén remélem, hogy el fog jutni Wéber Anikó nagyszerű könyve. (A téma érzékeny pontra tappable, hiszen nemrégiben jelent meg, a kiadó weboldalán pedig jelenleg nem is kapható.)

A történet roppant egyszerűen indul: valaki a teremben felejt a mobiltelefonját, amiért visszamegy tanítás után, a kihalt iskolába. Csakhogy az osztályban már várja egy Mignon maszkba öltözött osztálytárs, aki hasbaüti, majd az ő fejére is maszkot húz, a táblára, a feje fölé pedig odaírja, hogy az "osztály vesztese". A képet megosztja az osztály facebook oldalán. A bejegyzés persze futótűzként terjed, miközben folynak a találgatások és a tanárok nyomozása. Akadnak olyanok, akik véletlenül láttak bizonyos dolgokat és próbálnának segíteni, no meg olyan is aki tudja, de mégsem szól. A regény csúcspontján már-már félő, hogy jóvátehetetlenül félresiklik az egész, de végül helyére kerül minden. Legalábbis a legtöbb dolog.

A történet "csak" ennyi, de ami a könyv lapjain kibontakozik, szomorú képet fest iskolásaink belső világának viharáról. Nagyon átgondoltan építette fel az író a könyvet. Mondataiban tökéletesen eltalálta nemcsak a gyerekek számára fogyasztható stílust, de azt is, hogy milyen szavakkal "operáljon", ami a fiatalabb olvasókhoz elvezeti az üzenetet, az átélt események ijesztő és bántó ízét. Nem túl sok, nem túl kevés. Hatásos, de nem hatásvadász, nincs benne egy csepp erőlködés sem. Szájbarágás nélkül mutatja meg a tipikus karakterek viselkedése mögött meghúzódó frusztrációt.

Okos ötlet volt úgy feltárni az eseményeket, hogy a fejekben az osztály egy-egy gyerekének sorsát, gondjait, gondolatait, féltelmeit ismerjük meg. Nemcsak az eleve periférián létezőkét, hanem a népszerű tanulóét is. Így mindenki beleképzelheti magát a pellengérré állított helyzetébe. A népszerű, mindenki által kedvelt, sportoló gyerekek bajait ugyanúgy megismerjük, mint az elhanyagolt szorongóét, a mások által strébernek titulált nyüzüge éltanulóét, vagy (hogy a lányokat se hagyjuk ki) az osztály "hercegnőjének" nehéz pillanatait.

A gyerekek szép pusztítást végeznek egymás lelkében a 8 óra alatt, míg össze vannak zárva. A legszomorúbb az, hogy sem a tanárok, sem a szülők nem tudnak igazán odafigyelni rájuk, a rezdüléseikre jól reagálni és/vagy a dolgok mögé nézni. De tényleg, egyetlen szülő sincs, aki hatékonyan tudná kezelni a problémát. Akaratlanul is felmerült bennem, hogy vajon én

mit kezdenék egy ilyen helyzetben? Hogy kellene jól kezelni az ilyen problémákat? Mondjuk az is tökéletesen jellemzi a jelenlegi iskolarendszerünk értelmetlenségét, hogy bármelyik pedagógustól kérdeztem, mindegyik kivétel nélkül azt válaszolta, hogy ha tehetem NE hagyjam napköziben. Jó, mi? És mi van azzal, akinek nincs választása?

Tudom, a mi gyerekkorunkban is bőséggel akadtak példák mások csúfolására, kiközösítésére. Pontosan ezért lenne végre ideje megtanítani a gyerekeinket (is), hogy több empátiával, érzékenységgel forduljanak oda a másik felé. Ne menjenek bele egy-egy gyerek csúfolásába, kiközösítésébe. Vegyék a fáradságot és képzeljék magukat a pellengérré állított helyzetébe. És, ha még lehet kívánni, akkor most mondom, hogy jó volna, ha sokkal érzékenyebben tudnának a szülők és a gyerekeink is egymás felé fordulni. Nemcsak a családon belül, hanem egy közösségben is. Legyen az iskola, egy parkolási helyzet, bevásárlás, vagy bármi.

Hozzáteszem, vannak országok, ahol tananyag az empátia és az egymással való helyes viselkedés. Pedagógusok, pszichológusok vezetésével helyzetgyakorlatokat dolgoznak fel és beszélnek meg. Olyan szituációkba helyezik a gyerekeket, hogy megtapasztalhassák a "másik" oldalt. A népszerű, vagány, erőteljes gyerek a visszahúzódozó, féltékeny, esetleg valamilyen hátránnyal (akár szemüveg) csúfolásra felületet nyújtó gyerek cipőjébe lép és fordítva. Ezt követően pedig kielemezzik a történeteket.

Vajon mi az, amit megtehetünk azért, hogy ne legyenek ilyen eszköztelenek, védtelenek a gyerekeink? De mi van akkor, ha nem hagyjuk, hogy a rendszer bedarálja gyerekeinket és mi ülünk le otthon beszélgetni vele?

Jelenlegi formájában tényleg ilyen egészségtelen hely az iskola? Megrázó-felrázó és éppen ezért nagyon jó könyv. Remélem sok vitát, beszélgetést, változást fog maga után vonni.

ÍGY ÍRUNK MI

SZÖRNYI, A KIS FEKETE PÁRDUC – 1.

Egyszer az éjfékete dzsungelben élt egy fekete párduc-család, egy anya és egy kölyök. Az anya egy nap elment vadászni, de nem tért vissza. A kölyök kinézett és látta az anyját és az oroszlánt, aki megölte. A kölyök meghúzta magát és elbújt. Másnap emberek jelentek meg és már csak arra kelt fel, hogy egy férfi kezében fekszik, és a körmét rágcsálja. A férfit úgy hívják Johns Nájdször, egy üzletvezető. Johns Nájdször úgy döntött magához veszi az árva kölyköt. Csak az a baj, hogy tiltja a törvény, így el kell rejteni a kis apróságot. Johns megpróbálta a szekrénybe rejteni e névtelen csöppséget.

– Várjunk! Mitől nyálás a zoknim? - kérdezte és benézett a szekrénybe.

– Hmm... nem volt jó ötlet a szekrénybe rejteni.

Aztán benézett a szekrénybe, de nem látta a kölyköt.

– Ez meg hová tűnt?

Kinézett az ajtón és már a kanapét rágta az apró szörnyeteg.

– Uram, irgalmazz! – kiáltotta és elájult. Mire felébredt már túl késő volt, következett a lábujja.

– Auuu! – ordította, de az apró szörnyeteg nem szepent meg. Hihetetlen sebességgel fogait a közvetlen mellette lévő lábujjába mélyesztette.

– Ez egy szörnyeteg, ami felzabálja az egész házat! – Itt vannak szabályok! – mondta határozottan Johns. Az apró szörnyeteg erősebben harapdált.

– Ó, elkések a munkából!

Felöltözött és sajnos kénytelen volt magával vinni az apró szörnyeteget. Betette egy kosárba, de az elővigyázatosság kedvéért egy szendvicset is elrakott, hogy a szörnyeteg ne támadja meg az iratait. A szendvics pár perc alatt elfogyott, és a szörnyeteg nyugovóra fogta magát, azaz elaludt.

Hú, nagy szerencse! Még pont beértem. A szörnyeteg, amilyen édes, olyan élesek a fogai. – motyogta magában Johns. Aztán elgondolkozott és elkezdte magában sorolni a szörnyeteg okozta gondokat. A kanapének anynyi, a zokniknak annyi, a lábamnak annyi, ez kész örület! Ez romba dönti az életem!

– Grrrrr...

– Mi ez? Honnan jön ez a hang?

A szörnyeteg horkolt, Johnst felhívták egy ügyvel kapcsolatban, miszerint el kell utaznia Afrikába és az Északi sarkra. Valami szép, barna ízű bűzölgött a kosár közepén. Készülnek a bőröndök. Afrikába indulnak először, magánrepülővel mennek.

A repülő megérkezett.

– Indulhatunk? – kérdezte Johns. Aztán eltűnődött, hogy ő egy állathoz beszél, aki rosszabb, mint egy kutya. De a cuki tekintetétől ellágyult a szíve.

– Indulás! – kiáltotta és felszállt. Mégis, mi az ügy? – kérdezte.

– Egy orvvadász elöl kell menteni az állatokat – mondta Rafet, aki bár új szereplő, Johns régi barátja.

– Ugye csak viccelsz?

– Nem. Engem aztán nem viszel oda! – mondta Johns kétségbe esetten.

– Ó, hahó, innen már nincs visszaút, Öcsi!

– És mi van, ha kinyír?

– Hát akkor meghalsz.

– Figyu, nyugodj le, ez a profiknak semmiség!

– De az már tíz éve volt.

– Valahogy csak túléléd! Nemsokára megérkezünk. Persze, még két nap. Már ismersz, Johns, tudod, hogy hogy vezetek.

– Ó, ne, már, megint kezdted?

– Hát persze, tudod, mi jön.

– Na, nyomjuk meg a gázpedált!

– Te, ha lezuhanunk, én megöllek!

– Ne fáradj! Úúú, váuvá! Lássuk, mennyit bír a kicsike! Nyomás! Váu.

Hát, ez fog menni még két napig. Ugye te nem akarnál egy ilyen kedves barátot? Lassan telik a két nap.

– Végre itt vagyunk Afrikában.

– Rafet, többet nem jövök veled.

– Szerintem nálam jobb sofőrt nem találsz.

– El is feledkeztem a szörnyről. Szörnyi, jól vagy?

– Grrr, grrr.

– Ó, te éhes vagy. Itt egy szendvicses szalámi.

– Hammm, auuu. Fini virsli! Jobb, mint a szalámi!

– És ez kis csöppség, kicsoda?

– Hát ő Szörnyi.

– Ez? Nem is vérengző.

– Ó, nem, nem, csak két lábujjam van szétrágva. És a bőrkanapém, de ő, á, ő nem, nem csak egy árva lélek.

– Na, indulj a szállodába!

– Végre visszatérek a szülőházamba. – jelentette ki Rafet.

– Irány a szálloda!

– Dön párdó! – mondta egy pincér.

– Mi van? Tessék? – kérdezte Johns. Maga tud...?

– Bocsánat! Csípem a franciákat. Á, egy személyit kérek.

– Ööö, tessék! – mondta Johns.

– Ha megengedi, adja át a csomagját, megvizsgálom.

– Bocsánat, egy kérdés. Miért beszél franciául, ha ez Afrika?

– Kérem, válaszolnék, ha átadná a csomagját.

ÍGY ÍRUNK MI

SZÖRNYI, A KIS FEKETE PÁRDUC – 2.

– Ó, Mr. Johns, magát, ahogy látom a titkos szolgálat hívta. Jöjjön velem! – mondta a pincér.
– Ó, egy koktélt?
– Nem, köszönöm.
– Szálljon be a liftbe.
– Jó. És miért engem választottak erre a munkára?
– Hmm, nem tudom, ezt én sem értem, hisz nincs magán semmi érdekes.
– Nagyon kedves.
– Köszönöm, tudom.
– Uram, Istenem, irgalmazz nekem, ments meg ettől az örült embertől!
– Grrr, vrigrugru! – mondta Szörnyi felháborodottan.
– Áááá, itt is vagyunk, a szobája. Vannak gépfegyverek, sokkolók, és bármilyen halálos- és altatószerek. Az orvadászok szívósak, így mindent be kell vetni ellenük.
– Váu!
– Ugye milyen elragadó?
– Szépségesek!
– Ez egy örült, grááá szú rugráá!
– Szörnyi, szépen kifejezve érzéseit abbahagyta az ordítást.
– Irány a nagyfőnök!
– Ó!
– Az oktandi tekintete – jegyezte meg a pincér.
– Már megbocsásson, a munka miatt jöttem, nem holmi buta emberekkel vitatkozni!
– Maga miatt meg, a pocskék humorérzéke miatt több ezer embert és állatot ölnek meg az orvadászok, csak az időt vesztegetjük, és Szörnyinek is elege van magából!
– Mi?
– Higgye el, ez az igazság! Maga, Johns, nem való semmire!
– Már itt is van az újonc? Ööö, nagyfőnök, maga...
– Igen, hallottam.
– Hagyd, majd én rendezem, Johnst!
– Itt vannak a fegyverek!
– Johns, köszönöm, hogy az ajánlatot elfogadtad. – mondta a nagyfőnök. És még valami. Mi van a kalapjában?
– Ööö semmi érdekes.
– Hmmm, kérem, mutassa meg, a hazugságot nem kedvelem.
– Hát ez, ha annyira érdekli!
– Hát ez? Öm, ez hát Szörnyi.
– Ööö.
– A levegő is megállt, mindenki meglepődött.
– Johnst felizgatta ez a dolog.
– Miért hoztad és honnan? – kérdezte a pincér.
– Johns, már tudomást szereztem arról, hogy ez a kölyök magánál van, elvégre ezért vagyunk ügynökök. Bár elég veszélyes ez az úgynevezett Szörnyi, akár a hasz-

nunkra is válhat! – szolt a nagyfőnök.
– A-a-akkor most?
– Bent vagy! Találkozunk holnap reggel 4:00-kor.
– Mindenki a helyére!
– Oké, riasztórendszer, Dzséni intézkedj!
– Máris főnök.
– A fő radart bekapcsolni! Ottó, az ebédet!
– Igen is, főnök!
– És Rafet, a szállító merre van? Már itt kéne lennie.
– **Éjszakai járat, tudjátok a dolgokat.**
– Akkor, amíg az éjszakai járat őrzi a rendszert, nyugovóra térhetünk.
– Főnök, már csak 500 km-re van tőlünk, reggelre megjelen a szállítmány – mondta Dzséni.
– Jól van – mondta a nagyfőnök.
Johns nyugalmasan húzta a lóbórt az ágyban.
– Ütött az óra! – Johnsnek itt az ideje, hogy öltözzön, már két órája zeng a szoba.
– Istenem, milyen nap van?
Mire Johns rájött, hogy miért szól az óra, hát nem sok ideje maradt. Felkapta az inget, és szaladt az ügyfél szobába. Végül, de hosszasan kimagyarázta, hogy a táska az épület másik végében maradt. Így hát a megbeszélés felé ezzel töltötte el kedves Johns barátunk, aki egy kicsit szétszórt – na jó, nagyon. Tehát Johnsnál nagy problémák mutatják jeleit.
„A pillanatnyi döntéseink nem csupán az adott pillanatra hatnak” (Dan ariely) Ezért gondoljuk át a dolgokat, mielőtt cselekszünk! Ugye Johns?
„Csak akkor teljesedünk ki és élünk igazán, ha valami olyasmit csinálunk, amelyről tudjuk, hogy jobba fogja tenni mások életét. (Brian Tracy)
– Ilyen a szerelem, nem de bár, Johnsnek még nincs csaja és nem is volt. Na, de Johns munkájáról van szó. Nem?
– Akkor Mr. Johns feladatot kap.
– Lesz egy felmérés, amely során megnézzük tapasztalt-e, elég képzett-e és elég erős-e?
– Jól van. – mondta a nagyfőnök.
– Frida! Vidd Mr. Johnst az edzőterembe! – szolt a nagyfőnök.
– Igen is!
– Jól van, emberek, kezdjük a munkát!
– Akkor megyünk a lövészetre. – jelentette Frida.
– Jól van! Nézzük mit tud ez a kis fegyver.
Johns elindult az első próbára. (Folytatás a következő lapszámban.)

ESEMÉNY (1)

ELKEZDŐDÖTT A FOCIBAJNOKSÁG

Április 28-án elkezdődött az iskolai bajnokság, melyen elsőként az 5. és 6. évfolyam mérkőzött.

Bíró Karaffa László. **Góllövők:** Szakál Noel Kristóf (2), Lakatos Lévi Aba (2), Murányi Dániel (2), Zákány Ákos (1). **További résztvevők:** Gável Bulcsú, Bottlik Csanád Lóránt, Kuti Gergő, Surján Ákos, Hajduk Ádám Pál, Demeter Balázs, Tóth Dávid, Langer Ede, Dobos Balázs, Lukács Milán Benett.

Május 5-én először az 5. és a 8., majd a 8. és a 6., végzetül a 6. és az 5. évfolyam mérkőzött. **Góllövők:** Murányi Dániel (1), Demeter Balázs (4), Imre-Szabó Döme (3+1), Hajduk Ádám Pál (2+2), Vigh Martin (1), Kuti Gergő (1), Lakatos Lénárd András (6), Vasali Dávid (1). **További résztvevők:** Gável Jakab, Szakál Noel Kristóf, Frei Benedek, Langer Ede, Lakatos Lévi Aba, Szlovák Balázs Tamás, Karaffa Zétény, Téglási Zsigmond Imre, Gável Csongor.

(A fotókat Rácz Hajnalka készítette.)

HA-HA-HA

Hogy hívják a jeges területen szolgáló katonatisztet? – Antarktiszt.

Hogy hívják a matematikus rókát? – Reciprók.

Hogy hívják az első görög istent? – Prototipusz.

Hogy hívják az örült sportriportert? – Crazy Jenő.

Móriczknak mondja a tanár:

- Móriczka, kiváglak az osztályból!
- Ollót adjak tanárnő?

Rejtvény – titkos írással

UGYSYÓTYÚ

ÚHJ

ÁZSTVÁ

NR

ZSLYEE

Tímár Koppány Bendegúz

KÖRTÁNC*

LÁZADÁS A BEAVATÁSON

Halima úgy sietett a folyosón, mint egy királynő. Az épület ősidők óta ott állt már, ahol az öregek legendái szerint Houlinai azért építette, hogy megmutassa riválisának, Szihának, mit tud. Na, de térjünk vissza Halimához. A lány ellökte Honut, mert előre akart tokolodni. Majd leült egy farönkre és enni kezdett. Honu bosszankodva állt fel a földről. Eddig azt gondolta, a lány csak megváltozik, de most is legelőll akart ülni.

Halima közben beszédet intézett hallgatóihoz:

– Szuleho bácsi még tegnap mondta, hogy ma vadlesre megyünk. Remélem, mindenki túléli a mai napot!

Mindannyian falféhek lettek. Persze, tudták jól, hogy a tanárunk segít nekik, és eleve ritka, hogy egy állat megvaduljon. Nem is a haláltól féltek, hisz ebbe nem lehet belehalni, hanem attól, hogy bénák lesznek, vagy megsebzí őket egy állat.

– Ide ülhetek? – huppant le Honu mellé Hai. – Halima nem valami humoros. Még soha senki sem halt meg vadlesen. Szuleho biztos megment!

– Indulás! – hallották Halima hangját. – Mozgás emberek! Az erdő csendes volt. Kahi meg is jegyezte, hogy talán elköltöztek innen a vadak.

– Na persze, hová? – röhögött Hai. – A fejedbe? Buta!

– Csend legyen! – szólt rájuk Halima. – Aki nem veszi elég komolyan a vadlest, azt hazaküldöm!

Továbbmentek, de Hai még morgott valamit Halimáról. Honut is idegesítette, de ő volt a legügyesebb lány, „Szuleho kiskedvence”. Ha Szuleho vagy egy felnőtt megtudja, hogy azt mondták neki, hogy pár dolgon változtathatna, már rögtön rájuk szólnának. A gyerekek a bokorhoz lapultak. Közös erővel kellett elejteniük egy állatot. A falu lakói gyakran vadásztak, de sosem többet, mint amire szükségük volt. Kahi félénken a háttérben maradt, nehogy Halima belekössön. A másik kettő viszont kíváncsian nézte az állatokat.

– Ott egy pulyka! – kiáltotta Honu.

Halima elfintorodott. Általában nem vadpulykákat lőttek, de úgy látszott, most igen.

– Egy vadpulykát vadászunk? – fintorgott Olon is. – Valami jobb nem járt erre?

– Csend legyen, Olon! – ordította Halima. – Ha pulyka, hát pulyka! Így akarta a sors.

Mindenki csendben volt és átérezte Halima szavait. Amikor Halima intett, Kahi elkezdett halkán és gyorsan a pulyka irányába futni, de az nem vette észre, mert háttal volt neki. Ám Kahi, megbotlott egy kőben. Az állat észrevette a rémült lányt és üldözőbe vette. Halima gyorsan odafutott és magára vonta az állat figyelmét. Intett a többieknek, mire ők kavicsokkal dobálták a pulykát. Ekkor azonban olyan történt, amire Honu maga sem számított.

– Hagyjuk abba, szenved tőle! Még van halhús a raktáron, azt együk meg!

– Hülye! – ordított rá Halima. – Nem szórakozás ez, hanem táplálékforrás!

– Tudom, de olyan rossz nézni, ahogy szenved!

– Akkor nyilazzuk le!

000

– Honu, alig ettél a reggelidből! – szólt rá szemrehányóan az anyja. – Nem szereted a pulykahúst?

– Nem, anya, csak izgulok!

– Ugyan már! Ha elrontod, megpróbálok jövőre!

– Épp ez az! Mikor a többiek már felnőttek számítanak!

De igazából nem izgult, valami más érzett. Kailiouma csinálta az arcfestést minden évben. A nőnek már két lányát is beavatták. Értett az arcfestéshez és nyugodt volt, mivel öt gyerekek keserítették meg az égiek – ahogy ő mondta tréfásan.

Azonban arra még ő sem számított, ami a beavatáson történt, amit Honu indított el.

Az öregek elfoglalták a helyüket, két lány pedig legyezni kezdte a legöregebb öreget. Az intett, hogy kezdhetik. Két férfi rávert két dobra, és Olan meg Hai festett arccal harciasan a színpadra lépett. Épp birkózni kezdtek volna egymással, de Honu közéjük futott. A legöregebb öreg felállt és rá-rivallt Honura.

– Mit csinálsz lány?!

– Elég legyen! Vadászunk kell a húserért, Kahi pedig majdnem megtámadta egy pulyka. Ez a rendszer rossz! Ne csak az öregek dönthessenek!

– Nem csak mi döntünk! – szólalt meg egy öreg.

– De a nők?! Mi van velük?

– Mi lenne? Ti vagytok az anyák! Nem elég neked ez?

– Bizony nem!

– Egyetértek! – állt mellé Kahi.

– A lányban most nyoma sem volt a félénkségnek.

– Találjunk ki egyszerűbb módot a vadászatra, és becsüljük meg jobban a nőket! Nem akarok telhetetlen lenni, de a kunyhók helyett lehetnének házak!

– Mit nem mondasz?! – mordult rá a fő öreg. – Nem is tudtam, hogy viccel is készültek a beavatásra! Köszönjük szépen! Tűnés!

– Intett a fiúknak, ők azonban nem kezdték el a birkózást, hanem dühösen néztek a öregek felé.

– A lányoknak igazuk van, joguk van beleszólni a közösségünk életébe! És ez a beavatás béna, a kunyhóink pedig borzalmas!

– Halima, intézd el őket! – ordította az öregek feje. – Indulj már!

– Nem! Igazuk van! Eddig én akartam lenni a legügyesebb lány a csapatban. Azt akartam, hogy felnézzenek rám. Hiba volt.

– Hát az eszem megáll! – csattant fel az egyik öreg.

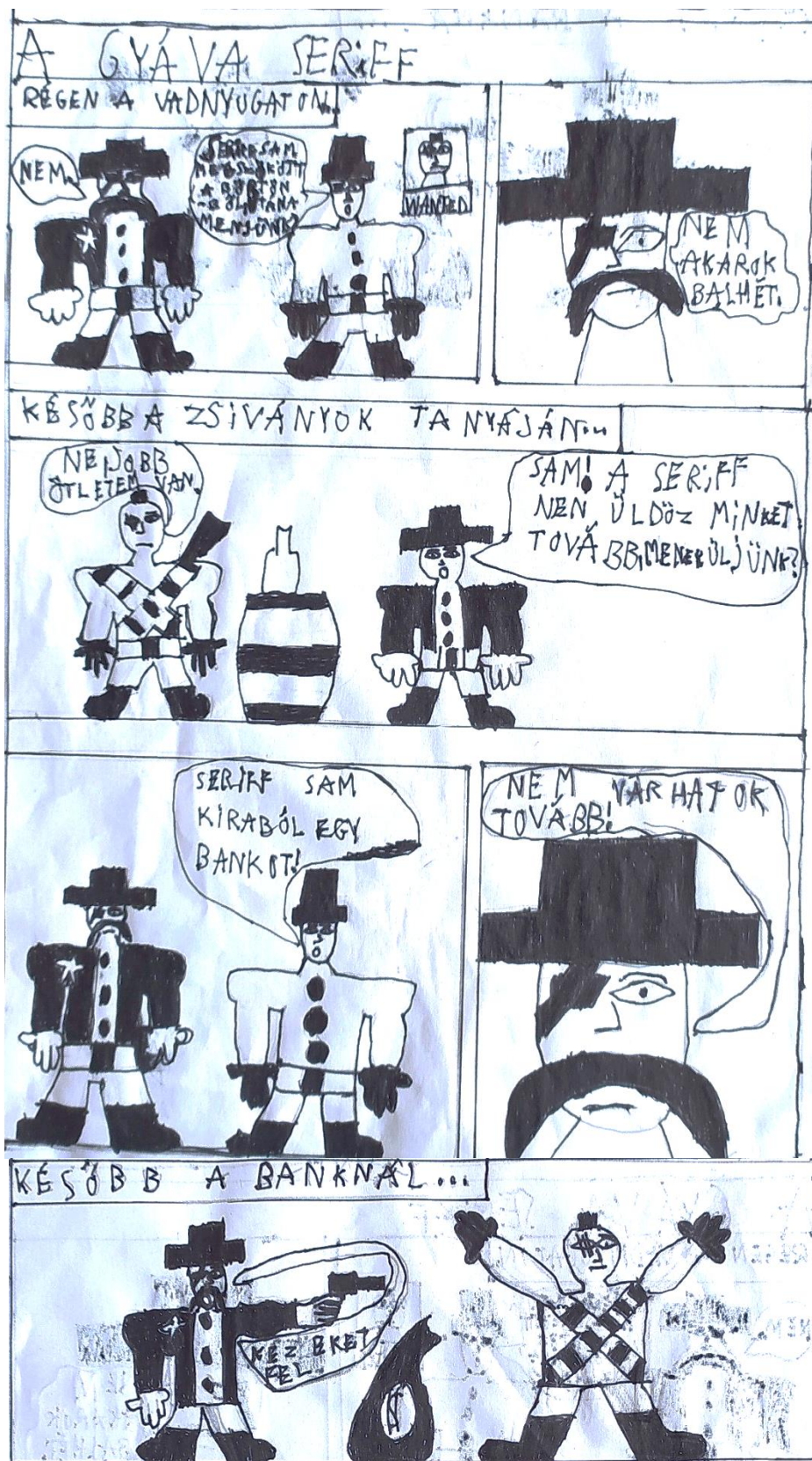
– Már az unokám is ilyen hülye lett! Halima, te kigyó!

– Nem a ti hibátok! – értette meg Honu. – Nektek is a nagyapátok tanították. De próbáljunk újat gondolni!

– Persze nem lehet rögtön mindent megváltoztatni – ezt Honu is tudta. De azóta elkezdtek háziasítani az állatokat. Kis kunyhók helyett faházak lettek, a nőket pedig egyenjogúként kezelik.

Farkas Anna Etelka

KÉPREGÉNY (1)

KÉPREGÉNY (2)

ESEMÉNY (2)

EGY NAP AZ ISKOLÁÉRT – SZIGETMONOSTOR

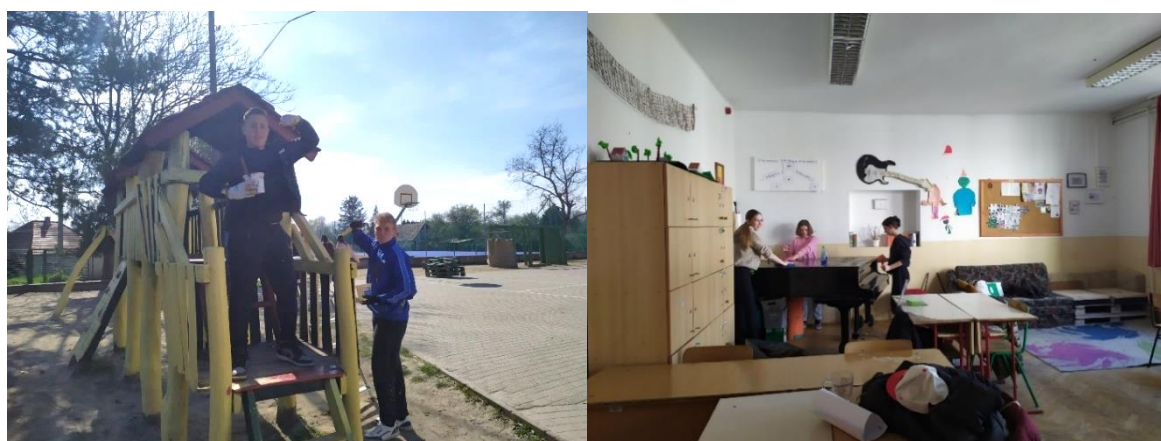
Április 5-én a program keretén belül a gyerekekkel lefestettük a mászóvárat, rendbe tettük a tantermeket, a kertet, az udvart; virágokat, cserjéteket és fákat ültettünk. Köszönettel tartozunk:

Szigetmonostor Polgármesteri Hivatal – Végh Tibor: mulcs szállítása

Kerekerdő Kertépítő Kft. munkatársai

Köszö, önkéntes! Egyesület

Zákány Miklós és Gotthard Balázs segítő munkája

(A fotókat Melnekné Farkas Gyöngyi készítette.)

ESEMÉNY (2)

EGY NAP AZ ISKOLÁÉRT – PÓCSMEGYER

Megvalósult: magaságyás, homokozóra ülőke, két fa ültetése, virágágyás és egy bordásfal a fejlesztőbe. A munkájukkal, támogatásukkal hozzájáruló szülőknek ezúton is köszönetet mondunk: **Bozóki Regina, Elsik Ildikó, Kapitány Mónika, Sándor Ágnes, Apáti Enikő, István Anita, Homoródi Emese, Nagy Nóra, Fúriová Kristína, Egyed Alida, Balog Gabriella, Bata Tibor, Balla Ágnes, Nyakas Attila és Virág Zoltán.**

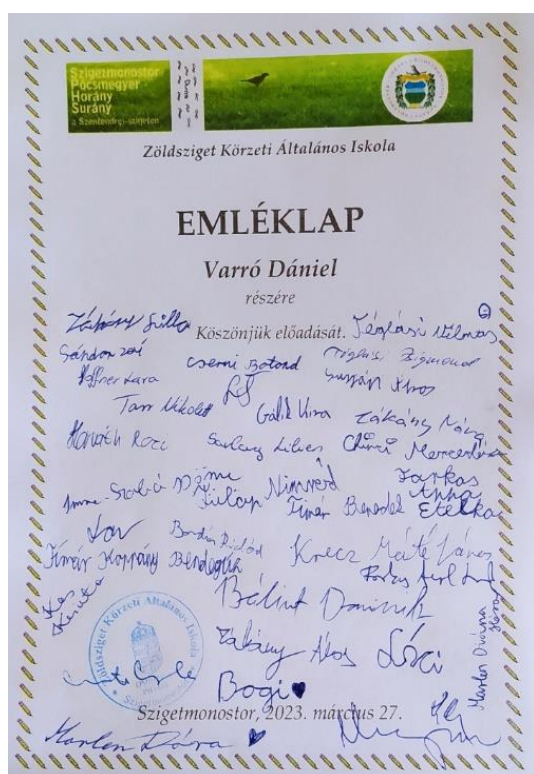

(A fotókat Csáki Tamara készítette.)

ESEMÉNY (3)

VENDÉGÜNK VOLT VARRÓ DÁNIEL József Attila díjas magyar költő, műfordító

Iskolánk tehetséggondozó programjának keretében (Kreatív írás) hívtuk meg Varró Danit, aki március 27-én többek között a Túl a Maszat hegyen könyvének folytatásából olvasott fel és válaszolt kérdéseinkre. Iskolánkból 40 felsős tanuló és a 4. osztály tanulói vettek részt a Faluház színháztermében március 27-én.

„A költő, szó se róla, dőre,
Ha verset ír határidőre,
Viszont ha nincs határidő,
Mi mindent hagyna félbe ő!”
(Varró Dániel: Túl a Maszat-hegyen)

ELŐADÁSÁBÓL – IDÉZETEK

„Az ember, amiket ír, azokat általában azoknak mutatja meg, akik közel vannak hozzá, és akik szeretik őt.”

„...próbáltam szenvedni tizenéves koromban, de nem nagyon sikerült.”

„Van-e valami haszna a verseknek? ... Nagyon jól lehet versekkel udvarolni.”

ESEMÉNY (4)

ISKOLAI SZAKMAI PROGRAM PETŐFI SÁNDORRAL

Petőfi Sándor születésének 200. évfordulója alkalmából a Szigetmonostor Faluház és a Zöldsziget Körzeti Általános Iskola egy három alkalomból álló programsorozatra nyújtott be pályázatot a Nemzeti Kulturális alap Petőfi 200 Kollégiumához. Sikerünknek köszönhetően 2023. március 17-én egy 8 + 1 állomásból álló szakmai napot tartottunk az iskola tanáraival közösen a Faluház teljes területén. Az állomásokon az iskola felső tagozatos osztályai vetésforgóban haladtak, és különböző játékos feladatokat megoldva bújhattak Petőfi Sándor és kortársainak bőrébe. Ezúton is köszönjük a támogatást.

Állomások feladatai

Petőfi verscímeinek lerajzolása, körülírása, elmutogatása

Anyám tyúkja megzenésítése

a faluház udvarán elrejtett verssorok megkeresése

szókereső és keresztrejtvény

János vitézhez kapcsolódó filmrészlet megnézése (kérdések megválaszolása)

Petőfi-kvíz

legvégül minden osztályból egy fő Petőfinek öltözve előadta az osztály 12 pontját

(A fotókat Topits Judit készítette.)

KI MIT TUD?

Kövekből

Szigetmonostor, huszonhárom április tizenhét, hétfő. A tizennyolcadik születésnapomra kaptam egy verset Szilvesztertől. Ő írta. Vivaldi, ez volt a címe. Nincs csodálatosabb a versnél, mondta Zelk Zoltán, persze ő költő volt. Ha építész lett volna, talán azt mondja, nincs csodálatosabb dolog egy templomnál. Kövekből épül a templom, a vers szavakból, de mi a vers, kérdezhetnénk. Kányádi Sándor szerint, aki szintén költő volt, a vers az, amit mondani kell. Április tizenharmadikán a szigetmonostori faluházban megtapasztalhattuk a költészetet. A kétszáz éve született Petőfi tiszteletére rendezett szavalóversenyen és ki mit tudon versangyalok röpködtek körülöttünk.

Szigetmonostor, huszonhárom április tizennyolc, kedd. A vers az, amit mondani kell, és végső soron minden vers csöndből csöndbe vezet. Április tizenharmadikán Petőfi Sándor, Weöres Sándor, Kányádi Sándor, Szabó Lőrinc és József Attila verseit kellett mondani, remélhetőleg nem külső kényszertől, hanem belső szükségességűségtől hajtva. A zsűrinek könnyű dolga volt. A faluház vezetőjének köszönhetően minden színpadra lépő gyermeket megajándékozhatott egy Petőfihez kapcsolódó könyvvel. Díjakat, helyezéseket nem osztott, de hat előadást magas színvonaluk miatt kiemelt. Ezeket a produkciókat oklevéllel jutalmazta. Azt hiszem, mindenki lélekben gazdagodva távozhatott.

Szigetmonostor, huszonhárom április tizenkilenc, szerda. A versmondók közül Marlen Diánát, Marlen Dórát és Horváth Gellértet emelte ki a zsűri. Mindhárman Petőfi egy-egy költeményét szavalták. A kiemelt produkciók közt szerepel a negyedikesek szerkesztett műsora, akik svéd gyerekverseket adtak elő, továbbá izgalmas színpontként egy rap, valamint a furulya tanaszak játéka, akik csodálatos muzsikával örvendeztették meg a hallgatóságot. A vers az, amit mondani kell. Akkor is, ha könyveket égetnek körülöttünk. Hiszen vers vagy te is, ahogy Áprily mondja. Köszönet a gyerekeknek, a szülőknek, a tanároknak és a faluháznak a szervezésért.

Farkas Arnold Levente

ESEMÉNY (5)

HATÁRTALANUL (ÁPRILIS 17–21.)

A szigetmonostori Zöldsziget Körzeti Általános Iskola 35 diákja a Határtalanul pályázat jóvoltából 5 napos erdélyi tanulmányi kiránduláson vettek részt áprilisban.

(A fotókat Morvay Zsuzsa készítette.)

A gyerekeket négy tanár (Morvay Zsuzsi, Czafik Szonja, Farkas Gyöngyi, Lamos Vera néni) és egy idegenvezető kalauzolta útjuk során.

Első romániai megállónk a kalotaszegi népművészet központja, Körösfő volt, ahol megtekintettük a híres négy fatornyos református templomot. Innét Románia második legnagyobb városába, Kolozsvárra mentünk, ahol meglátogattunk a Szent Mihály-templomot és az előtte álló Fadrusz János Mátyás szobrát, majd annak szülőházát. Első éjjel Torockón szálltunk meg. A falu Erdély legnyugatibb végvára és tán legszebb települése. A zömmel magyarok lakta festői fekvésű falu egyedi stílusú hófehérre festett házaival.

Második nap reggelén Marosvásárhelyre indultunk. A város a székelység művelődési, ipari, kereskedelmi, közlekedési, oktatási és szellemi központja. A szecessziós belvárosi sétánk során ellátogattunk többek közt a Rózsák terére, a Barátok templomához, a Kultúrpalotához és a Keresztelő Szent János-plébániához. Délután a Sóvidék legnevezetesebb településére, Korondra utaztunk. Itt vásárolhattunk autentikus erdélyi kerámiát, mézet, sőt és egyéb kézműves termékeket. Következő állomásunk Farkaslaka volt, ahol megkoszorúztuk az itt született híres író, Tamási Áron zarándokhellyé vált síremlékét. Szállásunk a kirándulás további részében Csíkrákoson volt.

Harmadik nap az 1000 éves határhoz utaztunk, Gyimesbükkre, ahol Deáky András, volt iskolaigazgató mesélt nekünk gyönyörű szép, ízes és lelkesítő beszéddel a magyarok összefogásáról, a település történetéről és látni-valóiról. Majd kirándulást tettünk Csíkszeredába, mely hagyományosan a katolikus vallás fellegvára. Itt a Mikóvárban lévő Csíki Székely Múzeumba mentünk be, ahol tárlatvezetésen vettünk részt. Ez után ellátogattunk Csíksomlyóra is, mely közel 60 éve Csíkszereda része. Ott a kegytemplomban és kolostorban jártunk, amely a magyarság egyik legnagyobb zarándokhelye. Ezután dombot másztunk és borvizet kostoltunk.

Negyedik nap délelőttjén a csíkrákosi Cserei Mihály Általános Iskola vendégei voltunk. Ott megismerkedtünk a helyi gyerekekkel és iskolai szokásaikkal is. Áadtuk jelképes könyvajándékunkat, melyet a szigetmonostori önkormányzat ajánlott fel. Később spontán fiú és lány focibajnokság alakult ki, sajnos a mi csapataink vereségével. Délután a mára védetté vált, csodálatos természeti szépségű Békás-szorosban és a közelében lévő Gyilkostónál túráztunk. Utunk a gyergyószárhegyi Lázár-kastélyba vezetett. A kastély a reneszánsz legszebb építészeti remeke, mely művészek, festők és grafikusok találkozóhelye is egyben, így különböző kiállításoknak is helyet ad.

Utolsó napunk nagy részét a buszban töltöttünk, már reggel elindultunk Magyarországra. Csak Gyulafehérváron álltunk meg hosszabb időre. A város Erdély ősi történelmi fővárosa. Itt meglátogattuk a Szent István által alapított érseki székesegyházat, benne a Hunyadiak, Izabella királyné és János Zsigmond síremlékeivel.

Utunk során a gyerekek a buszban és a színhelyeken kiselőadásokat tartottak, amelyekre még itthon készültek fel. még

A kirándulás során rengeteg élményben volt részünk: számolatlan lovaskocsit, legelésző állatcsordát, stoppost, hófödte hegycsúcsot, gyönyörű szép parasztházakat láttunk. Még medve-veszélyre figyelmeztető SMS-t is kaptunk. Isteni finom ételeket ehattunk a csíkrákosi 200 éves postaépületből kialakított fogadóban!

Megtapasztaltuk, hogyan éltek és élnek a határokon túli magyarok, megéltük az erdélyi vendégszeretetet és az összetartozás érzését. Pénteken már mindannyian fáradtak voltunk, hiányoztak az otthoniak, és alig vártuk, hogy hazaérjünk. Haza? Hiszen otthon voltunk, hazatértünk gyökereinkhez, múltunkhoz, jelenünkhöz és jövődönkhöz.

ESEMÉNY (5)

HATÁRTALANUL – BESZÁMOLÓK

1. nap (Bekő Balázs beszámolója)

A reggel meglepően könnyen indult, mert gyorsan elkészültem, időre odaértem a buszhoz.

7-kor elindultunk, és az idő észrevétlenül csak úgy telt. Nagyrészt csak beszélgettünk és röhögcséltünk. Aztán amikor kicsit unottabb lett a hangulat, akkor mindenki elkezdett telefonozni. De azt is gyorsan meguntuk. Ez így ment órákig, és a végére nemcsak nekem, de már fáj a fejem.

Útközben sok érdekességet láthattunk, hallhattunk. Az idegenvezetőnk nagyon részletesen elmondott minden fontosat. Ami a sok közül felkeltette az érdeklődésem az a Királyok Erdeje volt. Mert régen oda jártak vadászni az előkelőek, királyok.

Az úton 3-szor álltunk meg. Jó volt egy kicsit sétálgatni. A határt átlépve sajnos nagyon sok kóbor kutyát láttunk, ami kicsit elrontotta a kedvem.

A táj kicsit kompenzálni tudta a sok szomorúságot.

Holnap is izgalmas napunk lesz.

4. nap (Korcsog Hanna beszámolója)

Ma háromnegyed kilenckor indultunk reggeli után. Az első utunk egy általános iskolához vezetett. Itt összebarátkoztunk pár lánnyal és fiúval is. Nagyon jól éreztem magam itt. A fiúk a fiúkkal fociztak, az eredmény viszont sajna 7-0 lett az erdélyiek javára. Ezután a lányok is játszottak egy meccset. Én nem álltam be, viszont a lányoknak sikerült egy gólt rúgni, de még így is ők nyertek. Ezután páran elkérték a snapchatem, és ennek köszönhetően még 1-2 emberrel most is tartom a kapcsolatot. Átmentünk Gyergyótekeroptkón, aztán Gyergyószentmiklóson is. Majd Gyergyószárhegyre is elmentünk. Itt a Lázár-kastélyt néztük meg. Itt volt gyerek Bethlen Gábor. Ezután elmentünk a Gyilkos-tóhoz és a Békás-szorost is megnéztük. Itt is volt lehetőség vásárolni. Ez a nap nagyon tetszett, bár azt még mindig sajnálom, hogy nem sétálhattunk az erdőben. Ezután visszamentünk a szállásra, nagyjából összepakoltunk, és már csak beszélgettünk este. Bár persze nem csak ebből állt az este, de a lényeg, hogy nagyon élveztem ezt a napot.

2. nap (Kolozsi Betti beszámolója)

Reggel 7:00-kor keltünk fel. 8:00-kor mentünk reggelizni. A reggeli bundás kenyér volt. Nyami. ☺ A reggeli után összerámoltunk, felszálltunk a buszra és elindultunk Kolozsvárra. Megnéztük Mátyás király szülőházát. Ezek után szabad fél óra, szabad foglalkozás volt a téren. Utána felszálltunk a buszra, és elindultunk Marosvásárhelyre. A következő megálló Marosvásárhely volt. Ott megnéztünk egy templomot meg kettő szobrot. Az egyik szobor a Romulusz és Rémusz volt. Harmadik megálló Farkaslaka volt. Ott kettő emlékművet néztünk meg. Utolsó megálló Parajd volt. Ott lehetett vásárolni. Utána megérkeztünk a szállásra.

5. nap (Somogyi Pisti beszámolója)

Az út Magyarország felé vitt minket. Út közben sokszor hánytam az út miatt. Az első egyben az utolsó megálló az Gyulafehérvár volt. Ott egy templomban megnéztük Hunyadi Mátyás szarkofágját. Onnantól már nem álltunk meg, pedig arról volt szó, hogy megnézzük Aradot is. De mivel nagyon sok ember nem akarta, nem néztük meg. Az út 13 óras volt összesen, én abból 8 órát aludtam. 10 órára értünk haza. Nekem nagyon fárasztó nap volt, mert sokat ültünk buszon. Így lett vége ennek a csodálatos kirándulásnak.

3. nap (Mukus Jázmin beszámolója)

Reggel keltettek minket háromnegyed 8-kor. Utána összepakoltunk, majd elmentünk reggelizni. Reggeli után kb. fél 10-kor indultunk el. Gyimesbükkbe mentünk először. Tetszett az a hely, voltak lovak, kecskék és tyúkók. Utána mentünk Csíkszeredába, azon belül még Csíksomlyóra. Megnéztük még a Mikó várat. Felmentünk egy nagyobb "hegyre". Ebédeltünk Csíksomlyón egy pihenőnél. Láttunk pár templomot is. A borvizet is megnéztük, nagyon vasas. Legutoljára a turulmadár szobrot néztük meg. Utána jöttünk vissza Csíkrákosra az étteremhez és a szálláshoz. A vacsora valami finom leves volt és töltött káposzta. Este már csak beszélgettünk.

A sziget titka
16. oldal

TOVÁBBI ISKOLAI PROGRAMOK

MÁJUS 19. – PIKNIK

JÚNIUS 2. – ÖSSZETARTOZÁS NAPJA

JÚNIUS 13-14. – OSZTÁLYKIRÁNDULÁSOK

JÚNIUS 17. – BALLAGÁS

JÚNIUS 21. (18 ÓRÁTÓL) TANÉVZÁRÓ ÜNNEPSÉG

HANGULAT A ZÖLDSZIGETEN

JÓ IDŐBEN, ROSSZ IDŐBEN...

**EZZEL BÚCSÚZIK SZERKESZTŐSÉGÜNK.
A KÖVETKEZŐ TANÉVBEN ÚJRA OLVASHATNAK.**

INTERJÚ SZENTE GYULÁVAL **a Sziget titka című újságunkról**

Mi a véleménye az iskolaújságról?

– Fantasztikus újítás. Ez az első eredménye annak a szándéknak, hogy ebben a tehetségeknek teret adjunk. Nagyon tetszik a felépítése, a címe és az írások is. Legnagyobb elismeréssel tudok szólni a munkájukról. Abszolút időtállóan látom. Köszönet Zsuzsa nének Hajni nének és a diákirók munkájának.

Hogyan látja a tartalmát?

– Alkalomról-alkalomra hozzá tudunk tenni a Szentendrei sziget életéhez egy-egy friss elemet. Azt látom, hogy

spontán alakultak ki, de nagyon találóak. Mindenki a belőle fakadó írásokat adja, ettől lesz színes a tartalom (diáknovellák, diákok által írt történetek bármilyen írói stílusban).

Változtatna-e valamin az újság megjelenésén?

– Csak a kivitelben. Nagyobb példányszámot szeretnék és színesben – ezt minden kreatív író ígéretemnek veheti. A kiadási idő megfelelő, ennyi időt kell tartani.

Timár Koppány Bendegúz

Szerkesztőség

Kreatív írás (tehetséggondozó program)

Főszerkesztő: Morvay Zsuzsanna, Rác Hajnalka

Íróink: Farkas Anna Etelka, Gyányi Róbert, Marlen Dóra Afrodité, Orosz André Máté, Timár Koppány Bendegúz

Képregény: Farkas Lőrinc Benedek

(Az esetleges hibákért elnézést kérünk.)

KÖSZÖNJÜK 😊

a Szülők,

a Szigetmonostori Polgármesteri Hivatal,

a Szigetmonostor Faluház és Könyvtár,

Mile Mihály és Virág Zoltán (tablók felrakása)

munkáját, támogatását.